

Krönika

Skitiga, fula och elaka

Pelle Blohm: "Utanför Sverige är fotbollen fortfarande en kampsport, här hemma är det ett knytkalas"

När regnet två timmar innan matchen på Råsunda fotbollstadion mellan Djurgården och Juventus började forsa ner från himlen såg jag det som ett gott omen. Det var ju en mindre syndafloed som räddade laget sista halvtimmen i Turin. När Johan Arneng dundrade in 1-1 i 19:e minuten förstärktes detta. Var det läge för ett mirakel denna lite kalla och blåsiga sena augustikväll i Solna?

Nej, det visade sig bara vara en önskedröm från en förvirrad tevekommentator. Juventus hade tränat lite speed och tempo sen senaste mötet och var till slut helt överlägsna sina svenska kombattanter. Klasskillnaden fick en brytpunkt när Trezeguet satte sitt 2-1 mål i minut 34, från den sparken var Djurgården aldrig ens nära att sätta press och hota giganten från den italienska ligan.

Det hade faktiskt kunnat sluta än värre om Juventusspelarna varit mer effektiva framför målet. Men även om många hoppats på en skräll så är utgången förstås helt normal och precis som det ska vara. Juventus är ett lag av högsta europaklass och Djurgården just nu ett mittenlag i vår egen allsvenska. Det är bara för blåränderna att jobba vidare i den mindre glamourfyllda UEFA-cupen.

Det var en annan detalj som länge funnits i mina tankar som denna afton visade sig så klart och rent inför allas ögon.

Dagen efter matchen luftade några spelare i DIF detta i en kvällstidning. Svenska fotbollsspelare är i dessa sammanhang alldeles för snälla och veka. När Juventus verkligen började gå in i duellerna såg det ut som ett seniorlag mot ett juniorlag. Både ute på planen och i de båda straffområdena är allsvenska spelare som kliché bilden av den dumma naiva blondinen. Man går på vad som helst, blir lurad men står ändå kvar efteråt och tackar för att man fick vara med och leka.

Världen utanför den svenska klubb fotbollen är så mycket smut-sigare

David och Goliat. David Trezeguet gjorde två mål när Juventus spelade ut och bort Djurgården från Champions League. Pelle Blohm är kristisk till svensk fotboll: "Svenska fotbollsspelare är i dessa sammanhang alldeles för snälla och veka. När Juventus verkligen började gå in i duellerna såg det ut som ett seniorlag mot ett juniorlag".

FOTO: SCANPIX

och elakare att det många gånger blir en chock för spelare som flyttar utomlands. Tacklingarna är brutalare, brottningen i straffområdena är hetsigare och mer tillåten, tjuvnypen när inte domaren ser på mer utbredd.

Utanför Sverige är fotbollen fortfarande en kampsport, här hemma är det ett knytkalas. Det är bara att fråga vilken svensk spelare som helst som någon gång flyttat ut från bomullslandet, i resten av världen finns det travar av tistlar bland bomullen. Tyvärr går det inte att förbereda sig för detta i svensk fotboll beroende på att lilla vi försöker vara världsledande i arbetet mot närkampsspel.

Fotbollförbundet och domareförbundet har bestämt sig för att man helst inte får nudda varandra under spelets gång. Det är in-

te konstigt att våra internationella domare har det svårt i Sverige, det är en annan sport dom dömer på hemmaplan än i de europeiska cuperna. Vi ska skydda lirarna brukar det heta när man försvaret de tuffa reglerna. Men sanningen är att man gör dom en otjänst. Är dom vana och trippa runt som primadonnor här hemma så blir verkligheten grym och kall som stål när dom möter den riktiga fotbollsvärlden, det blir svårt att överleva när inte blicken är van att registrera och reagera på en åtta dobbars attack från sida. Övning ger färdighet brukar det heta, får man inte öva på det tuffa spelet blir de här spelarna aldrig några internationella storspelare. Nu vet jag att det finns en del personer som tycker att den svenska utvecklingen är bra för fotbollen, dom gillar inte tjuvknepen, tycker det är bra att glid tacklingar är ett utdöende beteende, dom vill ha en fotboll som påminner om den där frisbeevarianten där ingen kontakt får förekomma. Lirarna ska ha en öp-

pen passage till motståndarmålet, fy den som försöker förhindra en bolltrollare.

Jag kan väl ha respekt för att de åsikterna finns, att målet är att hela världen när till denna typ av fotboll, att vi svenskar ska kunna missionera detta och få andra att fatta detta och följa efter. Tyvärr kommer Sverige aldrig att ha det inflytandet. Det är för mycket pengar, makt och troféer på spel för att inte vinna till varje pris.

En plats i ett framgångsrikt fotbollslag kan vara den enda vägen till ett hyfsat liv, då tacklar man gärna lite extra i en närkamp. Den typen av tänkande har vi aldrig fattat i Sverige för fotbollen har inte betytt tillräckligt mycket.

Men det håller motsägelsefullt på att ändras, skillnaden är att i Sverige står närkampspolisen och rycker folk i örat redan i pojklaget om någon är lite het på en träning. IFK Göteborgs senaste storhetstid hade naturligtvis flera

viktiga grundstenar men en var definitivt det faktum att spelarna lärde sig det tuffa spelet och kunde använda det i allsvenskan, på träningarna och förstås i sina champions league-matcher. Dom visste vad som väntade, var förberedda och gav igen med samma mynt. Svenska lag måste få spela fler matcher där det smäller lite för att gå långt i de europeiska cuperna, när det inte gör det i allsvenskan måste laget lyckas i cuperna för att få den här typen av matcher. Ekvationen går inte ihop, vi sitter i en rävsax, enda möjligheten att få ett slagkraftigt svenskt lag med rätt utbildning i denna krönikas tema är att köpa hem utlandsproffs som inte är "over the hill". Men det förhindras av andra orsaker – pengar.

Personligen anser jag att vårt extrema fair play-tänkande har gått till överdrift. Förbundsfolk och domarkollegor håller på och förstör min glädje över den inhemska fotbollen. Men viktigare är att dom håller på att plocka bort våra lags förutsättningar till internationella framgångar.

Pelle Blohm skriver krönikor i Örebro-Kuriren – varje fredag

Skriv till mig: pelle@blohm.se